سخن بخاک میفکن چرا که من مستم ● سوزکی ضایع ایله بچون زیرا بن مستم یعنی شراب
عشق ایله مست اولمش عاشقه نصیحت تأثیر ایتمز ● چگونه سر ز خجالت بر آورم بر دوست
دوست قتنده خجالتدن نیجه باشی قالدرم ● که خدمتی بسزا بر نیامد از دستم ● که
الدن دوسته یعنی خدایه لایق بر خدمت کلمدی مراد طاعتده اولن قصورنه اعترافدر ●
بسوخت حافظ و آن یار دلنواز نگفت ● حافظ یاندی و اول دلنواز یار دیمدی ● که مرهمی
بفرستم چو خاطرش خستم ● که بر مرهم گوندریم چونکه انک خاطرنی مجروح ایتدم مراد حقک
کمال استغناسن بیاندر **ولہ ایضا** باز آی ساقیا که هوا خواه خدمتم ● اکرد کل
ای ساقی که خدمتک محبی ام ● مشتاق بندگی و دعا گوی دولتم ● قول لغه مشتاق
و دولته دعا گویم ● زانجا که فیض جام سعادت فروغ تست ● اول یردن یعنی انککبی
دنکه سنک سعادت شعله لو جامنک فیضی در ● بیرون شدی نمای ز ظلمات حیرتم ●
حیرت ظلماتندن خلاصه باکه دلیل اول خلاص مرشددر که انکون فیض و جذبه طلب ایدر
وادی حیرتدن خلاص اولموق ایچون که بیکدن برسی اول وادیدن خلاص بولمکه
دلیلی اولماز ● هر چند غرق بحر گناهم ز صد جهت ● یوز جهتدن بحر گناهه غرق
غرقم ● تا آشنای عشق شدم ز اهل رحمتم ● تا عشقه آشنا اولدم اهل رحمت
دنم مراد ان الحسنات یذهبن السیئات و التائب من الذنب کمن لا ذنب له حسنیجه رحمته
لایق اولورم دیمکدر ● عیبم مکن برندی و بدنامی ای فقیه ● ای فقیه بنی رندلک
و بدناملق ایله تعییب ایله ● کین بود سرنوشت ز دیوان قسمتم ● زیرا قسمت دیوانندن
باکه سرنوشت یعنی نصیب بو اولدی مراد کسیه طعن ایتمک جایز دکل ایدوکنی بیاندر ● می خور ده
که عاشقی نه بکسبست و اختیار ● شراب ویر که عاشقلق کسب و اختیار ایله دکلدر ●
کین موهبت رسید ز میراث فطرتم ● زیرا بو بخشش بکا فلقتدن میراث اندن ابتری
من کز وطن سفر نگزیدم بعمر خویش ● بنا که کندو عمرمده وطندن سفر اختیار ایلمدم

در

آگاهم حاضردر

موهبت احسان

از عشق دیدن تو هوا خواه غربتم ● سنی کورمک عشقندن غربت آرزو سن ایدیجیم
خطاب خدایه در ● دورم بصورت از در دولتسرای تو ● صورتا سنک دولت
سرایک قپوسندن دورم ● لیکن بجان و دل ز مقیمان حضرتم ● لیکن جان و دل ایله
حضرتک مقیملرندنم خطاب خدایه در ● دریا و کوه در ره و من خسته و ضعیف ●
یولده دریا و کوه واردر و بن خسته و ضعیفم ● ای خضر پی خجسته مدد ده بهمتم ●
ای مبارک ایاقلو خضر همتله باکا مدد ویر مراد مرشددن سلوکده معاونت طلبیدر ● گر
دم زنی ز طرهٔ مشکین آن نگار ● اگر اول نگارک مشکین طره سندن سویلیه سن
بنگری کن ای صبا ز مکافات غیرتم ● بنم غیرتم مکافاتندن ای صبا بر فکر ایله مراد
عشقی فاش ایدنه تهدید ایدر ● در ابروی تو تیر نظر تا بگوش هوش ● سنک
قاشکده نظر تیری عقل قولاغنه دکن ● آورده و کشیده و موقوف فرصتم ● کتورم
وچکمشم و فرصت کوزلرم مراد عیب هویه و قرب الهیه تمام استعداد حاصل ایتدم
دیمکدر ● حافظ بپیش روی تو خواهد سپرد جان ● حافظ سنک یوزک اوکنده
جان تسلیم ایتمک استر ● در اینچنین خیالم اگر بر دهد عمر مهلتم ● بو خیالده ایم اگر عمر باکه
مهلت ویره خطاب باری تعالییه در **ولہ ایضا** بشری اذ السلامة حلت بذی سلم ●
بشارت اولسون زیرا ذی سلمه سلامت حلول ایتدی یعنی کلدی ● لله حمد معترف
غایة النعم ● الله ایچون درمنعمتلرک غایتنه معترف اولنک حمدی پادشاهک بر
عدوسی نقض عهد ایدوب پادشاه ایله محاربه اتمش عون خدا ایله پادشاه آنی
هلاک اتمش خواجه حافظ بو غزلی اول زمانده دیمشدر ذی سلم اسم شجردر ذی سلم اول
شجر اولوغی موضعک اسمیدر که مکه ایله مدینه آره سنده در پادشاهک سعادتخانه
سنی ذی سلمه تشبیه اتمشدر ● آن خوش خبر کجاست که این فتح مژده داد ●
اول خوش خبرلو قنده در که بو فتح مژده سنی ویردی یعنی بو بشارت خبرنی کتورد

دولتخانه

شیر ایلان

واو عطف فقط دع

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)